Nahnilista.

Humoreska z českého venkova.

Verpina, mistr veškerého obuvnictví, t. j. hotovitel bot, shrnovaček, botiček, perek, střevíců a pantoflí pro dámy i pány, měl svůj "kvartál". Kvartál znamenalo asi tolik, že mistr čtyřikráte do roka slavil slavně veliký modrý pondělek, a vždy déle než obyčejný, jen 24 hodin trvající. Ten jeho "slavný" trval plné dva až tři dny, tedy dva- až třikráte 24 hodin. To oslavování mělo vždycky příčinu Řekněme si upřímně, nehnětlo by nás, kdyby naše drahá polovice pro nic a za nic se s námi vadila, a sice neustále?

Nedospěli bychom k onomu filosofickému rozhodnutí zrovna jako Verpina? Beze vší sociologie přijdeme k náhledu, že měl mistr na kvartál právního nároku".

Je právě v něm.

Ctihodná paní mistrová volá učedníka Pepíka, dvouletého to praktikanta botaniky, aby doskočil se podívat, kde manžel, "potahmo" mistr, oslavu slávy páše. V tom okamžiku, co Pepík stahuje si uvolněnou zástěru a hotoví se ku "skoku", vcházejí do dveří dvě upřímné, až upřímně srdečné a srdečně upřímné přítelkyně paní mistrové. Jest to paní policajtka Votáčková a druhá paní mlékařka Ohlédalová.

S těmi udržovala paní Verpinová bližší styk a přemílala co se dalo, bližního i bližnice. Jak je Pepík uzřel, zůstal. Tušil, že obě dámy nepřicházejí najednou "jen tak", ale že mají něco za lubem. A Pepík přece to může slyšet, ne?

Verpinová vyjasnila zachmuřené zraky a otázala se vlídně: "Co pak mi nesou?"

"Ba nesu", praví policajtka; "nevědí nic?"

"Ani muk!"

"To se podivějí," povídá paní mlékařka, aby si též smočila.

"No, to si sednou," pobízí paní mistrová. "Pepíku, stolice".

Pepík, kluk vybíjená, bez "rešpektu", přistrkuje dva třínohé trůny, svůj a mistrův. Měl čas, že uskočil stranou, jinak by ho byla pádná ruka paní mistrové poučila, že dámám, jako jsou její přítelkyně, se dávají stolice a ne třínožky.

Policajtka i mlékařka děkují, nemohou sedadla přijmouti. Policajtka má postavenou vodu na prádlo a mlékařka očekává služky paní radové a notářové pro smetanu. Obě odskočily, jen aby paní mistrové novinu mohly vyprávěti. Po delší domluvě si daly říci a usadily se.

"Čtou noviny, paní Verpinová?" táže se policajtka.

"Noviny? Já ne, ale můj, když má kdy. To vědí, má moc práce a tu moc času nemá."

Nemá čas, myslely si v duchu a na kvartál má? Nahlas to ovšem neřekly; to by si daly! —

"To je škoda, že nečtou," podotýká policajtka.

"Bodejť," dotvrzuje mlékařka.

"A proč?" zní od úst paní radové.

"Nebudou vědět o těch lidech, co pálejí a vraždějí, jak pak se jim říká — eh — mám to na jazyku."

Mlékařka dosvědčuje, že to také ví, ale nemůže na to podivné jméno vzpomenout, ani kdyby jí dukát dal. Pepík si myslil, že jí dukát sotva kdo nabízeti bude, za to ale přichází paní policajtové ku pomoci, podávaje jí "knejp" a pravě:

"Seškrábnou to čerstva s jazyku!"

Jediný pohled paní mistrové a Pepík jest už v uctivé vzdálenosti.

"Už to mám," zvolá radostně policajtka. "Nahnilisté!"

'Mají pravdu! Nahnilisté!' mlékařka na to.

"A proč ti nahnilisté pálejí a vraždějí?"

"Jen tak; mají z toho radost."

"A proč se jim to trpí?"

"Ono se jim to netrpí, ale co si mají lidé počíti, když takový člověk sem přijde, vypadá jako beránek a najednou začne!" poučuje policajtka.

Mlékařce nezbývá než přikyvovati.

"Oni ale mluvějí, jakoby tady takový člověk byl," míní paní mistrová.

"On zde je!" zvolala policajtka.

"Ba je!" mlékařka.

"Kýle pána! Proč ho nesebereou?"

"Nesmějí, když ještě nic neděláá," zní poučlivá slova paní policajtové.

"To bude pozdě, až něco vyvede, teprv ho sebrat".

"Oni viděli toho člověka? Vypravujou!" vybízí paní Verpinová.

"Viděla! Hrozný člověk! Má šeďavý plášť, černý klobouk se širokou střechou, celý vousem zarostlý, jako z obecního lesíka hajný. A ty jeho oči, to jsou oči! Dlouhé vlasy, skoro až na ramena. Šel ráno kolem nás. Můj mi povídá, ten člověk přijel ráno a chodí po městě, jakoby něco hledal. Kdo ví, co je to zač. Musím si dát na něho pozor. Možná, že to bude nějaký ptáček!"

"No!" vybízí paní mistrová vypravovatelku, když tato ustala jednak, aby dechu nabyla, jednak aby se přesvědčila "o dojmu" své řeči.

"Hned, jen strpení," omlouvá se policajtka. A zase pokračuje:

"Můj po těch slovech odešel. Ale řekl mi dosti. On mnoho nemluví a řekl-li, "to bude nějaký ptáček," mohou na to jed vzít, že to nějaký ptáček je. Však nejsem na hlavu padlá, aby mi všecko od základu explicírovat měl. Čtu noviny a tuhle s paní Ohlédalovou jsme na to přišly, že to bude nějaký nahnilista!"

"Je to hrůza," trne paní mistrová a Pepík u kamen spíná ruce.

"Já bych ho chtěla tak z daleka vidět!"

"Tak jdou před dům, snad ho náhodou uvidíme."

Trojlístek kráčí před dům a Pepík následuje vzadu vážným krokem, maje ruce v nadpasí zástěry zastrčeny. Má sto chutí zahvízdati si "Radecký marš", ale vážnost okamžiku váže mu ústa.

Před domem vzrůstal trojlístek úžasně — až na desítilístek. Historie o "nahnilistovi" přemílá se znovu. Paní mistrová vyniká svým sopránem zrovna vedle policajtky. Obě horlí proti "tomu člověku". Paní mistrová zapomněla úplně na svého chotě a napravuje svou chybu nyní. Ruče se má Pepík po něm poohlédnouti. Pepík odkvapí.

Šedivý plášť, černý klobouk se širokou střechou, dlouhé vlasy, vous á la hajný z městského lesíka, a ty oči se přemílají dosud, když skoro po půlhodinném odběhnutí Pepíkově tlupa lidí najednou za blízkým rohem se objevila.

"Snad ho nevedou?" míní policajtka.

"I to bychom se na něho podívaly!" míní paní mistrová.

V tom přiběhne Pepík, sotva dechu popadaje a volá na paní mistrovou:

"Už ho vedou!"

"Kdo? Koho vede?" táží se všecky ženské, celý desítilístek.

"Policajt!" zněla lakonická odpověď.

"Můj!" zvolala sebevědomě policajtka.

"Jejich?" zvolaly skoro závistivě paní mistrová i mlékařka. "Jejich?" zvolal sbor ostatních.

Dámy hovořejí, co asi s tím "nahnilistou" se stane, a souhlas všech provází slova paní mistrové, která tvrdí, že člověk takový provaz zaslouží. Desítilístek kráčí v ústrety zástupu dětí i dorostlých, v jichž středu policajt podepírá —"

Ne, není možná! Paní mistrovou div neraní mrtvice! Policajt nevede "nahnilistu", ale na mol zdrhnutého pana Verpinu!

Dovedl ho až do domu, kde odevzdán do péče paní mistrové.

Mlékařka a policajtka, jež za dveřmi bytu Verpinových poslouchaly, slyšely několikráte plácnutí, potom bručení a zase jakési mlaskání....

Hned to spravedlivě pověděly venku čekajícím a jelikož u Verpinů tolik much nemají, aby je plácačkou usmrcovali, a poněvač medvěda není tam také, nemohlo bručení od něho pocházeti a což hlavní, mlaskání od hubiček jistě nebylo — bylo to tedy "něco jiného."

"A jak je to s tím člověkem v tom šeďavém plášti, černém klobouku se širokou střechou a vousem á la hajný z obecního lesíka?" táže se paní policajtová svého chotě.

"Ten odjel."

"A nebyl to nahnilista?" vyzvídala policajtová dále.

"Kdo ti tohle pověsil na nos?" uškubnulo se rameno svaté Hermandady: "vždyť to byl malíř z Prahy, známý našeho učitele."

Mistr Verpina se ze svého kvartálu brzo vyspal. Pepík má svůj zasloužený pardus za zády, neboť dle slov paní mistrové: "on největší byl příčinou té nahnilistické ostudy!" Paní mistrová pak hněvá se na své srdečně upřímné a upřímně srdečné přítelkyně mlékařku a policajtku, že nadělaly o ní klepy.

Na jak dlouho?

Zítra, nanejvýše pozítří vám to řeknu.

ZAJÍMAVOSTI.

Jízda na medvědu. "Orenburgskaja Gazetta" oznamuje: Z baškirské vesnice Pugaj v karakipčackém okrese vyšli si tři Baškiři do lesa nasekat potřebného dříví. V lese rozešli se na různé strany a jeden z nich přistoupil ke stromu, jenž se mu zdál příhodný. Blíže stromu byla veliká kupa sněhu. Baškir chtěl se postavit na kupu sněhu, ale ihned propadl se do brlohu medvěda, jemuž sjel na hřbet a ve své úzkosti chytil se zvířete za uši. Baškir byl hrozně polekán; měl sice za pasem sekeru, ale vyjmout ji nebylo radno a bylo velmi nebezpečno. Kdyby pustil ucho medvěda, medvěd se vzchopí a bude těžko se mu ubránit. Konečně přece se odhodlal Baškir pustit ucho medvěda, ale nedostal se k tomu, aby zvíře udeřil. Medvěd uhodil jej tlapou po hlavě Soudrazi Baškirovi uslyševše křik, přiběhli, ale medvěd se dal na útěk. Raněného položili na saně a odvezli domů, avšak dva mladíci odhodlali se odebrati do lesa a ulovit medvěda. Jedva že vešli do lesa, přiběhl jim vstříc rozzuřený medvěd. Vrhnul se na oba mladíky, zranil oba a uprchl. Když ve vesnici zvěděli, že medvěd potlouká se po lese vydalo se na lov patnáct osob se šesti puškami a podařilo se jim medvěda ulovit. Bylo to zvíře značné velikosti v délce 3½ aršínu a vážilo přes 15 pudů.

Ze světové výstavy pařížské. Návštěvovatelé podmořské exposice budou se moci domnívati, že jsou vskutku na dně mořském, tak dokonalého klamu docílila zde věda ve spolku s dekoračním uměním. V síni, jejíž stěny obráží mdlé světlo, nalezneme nejprvé vrak stroskotané rybářské bárky. Se svými rozbitými stožáry, rozervanými plachtami a naivně vyřezávanou figurou na přídě, poskytuje tím dojemnější obraz spousty, jelikož loď tato potopená srážkou s parníkem a nalezená na pobřeží u Cherbourgu, kus po kuse dopravena na nynější své místo a zde sestavena. Klam zvýšuje ještě strop síně, celý ze skla, nad čímž v nevysoké vrstvě vody prohánějí se četné drobné rybky. Na vodu padá ostré světlo, avšak oku diváků zastřeny podrobnosti lehkou látkou v barvě vody, na níž se stíny drobných rybek zdají zvětšeny. Jako v obyčejném akvariu jsou stěny síně ze zrcadlového skla, za nímž jest viděti mořské živočichy a rostliny ve svém živlu. Pomocí zrcadel a obratné hry světel činí tyto nádržky, jež ve skutečnosti nemohou býti příliš veliké, dojem ohromné rozsáhlosti. Každá z nádržek poskytuje diváku nová překvapení. Zde ledová hora, tam koralový útes, ve třetí kypí podmořský vulkán. Ve velké nádržce prohledávají potápěčky mořské dno, kdežto v jiné nádržce mořské panny, jež ve skutečnosti provozují svoje hry v kulisách, účinkem zvláštního sestavení zrcadel zdají se plovati ve vodě. Mořská voda dováží se ve člunech do Paříže, kdež se jí věnuje všemožná péče, aby zůstala co nejdéle čerstvá. Temperatura nesmí vystoupiti nad 15 stupňů a voda osvěžuje se stlačeným vzduchem. A stálý ruch v blízkých strojovnách spolu s otřásáním motoru a solným zápachem mořské vody vzbuzují bezděčně představu vnitra oceánského parníku.

Podivuhodný případ zvířecího pudu. Okresní lékař na Hradčanech pan MUDr. B. Klusáček koupil asi před 7 měsíci z renomovaného psince ve Frankfurtě čistokrevné štěně bernardinského původu "Bojara". Ondy zuřila v Praze v noci děsná sněhová vánice. Štěně, teprve 9 měsíců staré, avšak neobyčejně vyrostlé a vyvinuté, jevilo z večera nepokoj a čím více skučel ulicemi ostrý severák a čím více šlehaly spousty sněhové do oken pokoje, tím větší nepokoj jevil Bojar, kňučel chvílemi a ode dveří se ani nehýbal. Dr. Klusáček domnívaje se, že chce na obvyklou večerní procházku, sešel s ním o ½10. hodině na ulici. Sotva vykročili z domovních dveří, vytrhnul se Bojar pánovi svému i se šňůrou a úprkem hnal se za bývalou Strahovskou bránu. Volání a pískání nepomohlo. Bojar, ani se neohlédnuv, zmizel za krátko pánovi svému z očí. V první chvíli nemohl si dr. Klusáček vysvětliti počínání jindy tak poslušného psa a ihned, přibrav si na pomoc tři lidi, pospíchal za bývalou Strahovskou bránu hledat uprchlíka. V děsné bouři sněhové brodili se přes hodinu závějemi v okolí a celí znaveni ubírali se s nepořízenou domů. Když docházeli k novým zeměbraneckým kasárnám, ozval se za nimi štěkot, dle něhož ihned poznal dr. Klusáček Bojara. Tento přiběhl až asi na deset kroků ku svému pánovi a prudce štěkaje obrátil se zpět a ubíhal po silnici k bývalému vojenskému hřbitovu. Po chvilkách se zastavil a čekal, až ho pronásledovníci dohoní. Konečně zastavil se Bojar blíže Střešovic vedle silnice a skočiv do závěje sněhové, celé rozhrabané, prudce štěkal. Přispěchavším chodcům naskytlo se překvapující divadlo. Uprostřed závěje ležel člověk napolo zasypaný. Nešťastník ten ihned byl vyproštěn z děsné situace a odnesen do nejbližšího obydlí, kdež byl drem. Klusáčkem po půlhodinném namáhání přiveden k vědomí. Byl to hudebník V. Zelenka ze Šárky, jenž, ubíraje se v děsné noci z Prahy domů a zabloudiv s cesty, spadl do hluboké závěje, ve které by byl jistě zahynul, kdyby náhodou Bojar, věren pudu bernardinských psů, nebyl ho našel. Případ tento dokazuje zřejmě, že bernardinští psové mají pud, hledati zasypané lidi ve sněhových vánicích již vrozený a že nepřipravují se k tomu teprve dresúrou. Ačkoliv jest Bojar teprve devět měsíců stár, jest přece největší a nejkrásnější exemplář bernardinských psů v Praze a jest též přihlášen do výstavy ušlechtilých psů o sv. Janě v Královské Oboře pořádané, kdež bude návštěvníkům možno mladého ochránce života spatřiti.

Milionářka zatčena. Ze San Rema telegrafují: Zatčena byla zde milionářka Ambrosová, ovdovělá Bertollová, z Asti, jsouc obviněna, že dvě děti z prvního manželství ve spolku s druhým manželem svým Ambrosem zavraždila, aby si přisvojila dědictví. Její druhý manžel, Jiří Ambroso, zachránil se útěkem.

Zavražděni. Z Rovereda v již. Tyrolsku telegrafují: Gymnasijní ředitel dr. Alton a neteř jeho byli nalezeni v bytě svém zavražděni. Soudí se, že jedná se tu o čin pomsty. Úřady jsou pachatelům na stopě.

Petrohradský soud potvrdil v minulých dnech závěť nedávno zesnulého nakladatele a knihkupce F. F. Pavlenkova, jenž odkázal sto tisíc rublů k založení dvou tisíc lidových čítáren, 30 tisíc rublů petrohradskému "Literárnímu fondu" a 5 tisíc rublů ku podpoře ruských spisovatelů.

Na universitě petrohradské působilo v roce 1899 v celku 221 vědeckých sil. Ze sboru professorského vystoupil známý historik p. Karějev a 16 soukromých docentů. Posluchačů bylo: řádných 3788, mimořádných 79. Dle vyznání 2848 pravoslavných, 308 katolíků, 282 protestantů a 117 židů.

Dr. Karel H. Breuer,

..ČESKÝ LÉKAŘ..

Má zvláštní zkušenost v léčení nemocí ženských, očních, ušních a krčních a ranhojičství.

ÚŘADOVNA NA SEVER. STRANĚ NÁMĚSTÍ.

DAVID CITY, NEBR.

Jede na zavolání do všech okolních městeček. Zavolejte jej v pátu potřeby telefonicky neb telegraficky.

Ve středu a v neděli odpol. ordinuje v Brně.

Všecky ženy mohou a mají býti krásné.

Jedenkaždý obdivuje ženy a dívky s jasnou zdravou, bezchybnou pletí. Červené tváře a měkká, hedbavá, jemná pleť zvyšují půvab jejich. Nic neničí tak blaženost a krásu jako pihy, trudy, černá, žlutá nebo špinavá pleť, vrásky, červený nos neb lice, osmahlosť, vyrážky a skvrny a vady jakéhokoli druhu. Dodávají ženám sprostého vzezření a starého vzhledu. Všecky tyto vady léčí rychle a snadno naše QUEEN COMPLEXION SALVE (Královnina mast na pleť). Jest to nejjistější a nejdokonalejší mast na pleť v dnešním trhu. Určitě neškodná na odpor tak mnohým jiným prodávaným přípravkům, které obsahují olovo, vismut, nebo arsenik. Zjemňuje kůži a dodává tváři dokonalé a zdravé pleti a odstraňuje trvale jakékoli vyrážky, uhry, skvrny nebo vady. Pihy, trudy a osmahlost mizí po ní snadno a rychle. Matky, kterým jde o blaho dcer, měly by si ihned obstarati Královninu mast na pleť pro ně. Budou překvapeny snadným a rychlým úspěchem. Krása je klíčem úspěchu a kdo si nepřeje býti sličným? Žádná dáma neměla by býti bez masti této. Cena pouze 50 centů v poštovních známkách nebo penězích. Při objednávce pište česky neb Anglicky. Adresujte:

QUEEN SPECIALTY CO., 946 So. Homan ave., DEPT. P. CHICAGO, ILL.

NEČISTÁ KREV

NASLEDKEM tučné stravy, kterou obyčejně v zimě jídáme, snadno státi se může, že játra pak dobře nepracují, následkem, čehož povstávají různé . . . . .

NEMOCE JATERNÍ!

a nám pak nemalé obtíže působí. Proti tomu stává výtečného prostředku, známého co

Dr August Koenig's Hamburger Tropfen

proti všem nemocem. Po mnoho roků získává si tento nejlepší domácí prostředek stále více přátel, kteří vždy vynáší .....jej co ...

Nepřekonatelný lék domácí.

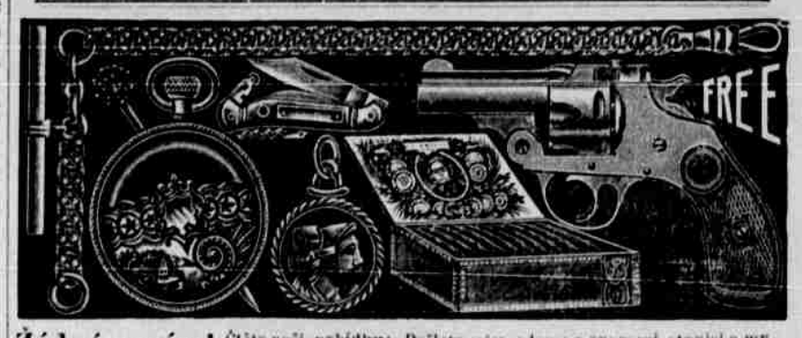

Žádné peníze! Čtěte naši nabídku: Pošlete nám adresu a expresní stanici a my vám pošleme ku prohlédnutí jednu bedničku našich 10 centových dopisních, jedny ozdobené 18kar. zlatem pěkné ryté hodinky s patent. strojkem, zaručené na 5 roků místo pozlacené můžete mít pouzdro celé ocelové, též pořiranový revolver pěkně niklovaný s pryžovou rukojetí, 32 neb 38 kalibru, který stojí $6.00. Pěkný závěsek k hodinkám aneb Jura Gem kroužek aneb jehlici na prsní, jež se prodává po $1.00. Prohlédněte si vše na stanici a jestli se přesvědčíte, že to za to stojí, zaplatíte $3.99 a výdělku zásilky, jinak ani cent.

ZDARMA pěkný importovaný kapesní nůž se dvěmi ocelými, vytahovákem na zátky, ocelovým špičkou do uší a ozdobným na sklo, ceny 50c, jestli pošlete $3.99 s objednávkou. Jelikož nabídce věří tyto za účelem obstarávání, nepošleme více než dvě garnitury jedné osobě.

King Harvard Co., 157 Washington St., Department 99, Chicago, Illinois.

Severovy Léky

DĚTI mají léků právě tak zapotřebí, jako dospělí.

Severův Tišitel Dětí, usnadní zoubkování, zmenší horkosť, vyléčí bolení, koliku, psotník, utíší a uspí děcko. 25ct.

Severův Laxoton, příjemný a jistý lék proti zácpě, větrům, nepokoji dětí. Účinkuje vždy jistě i u dospělých. 25ct.

BOLESTI Revmatické a Neuralgické, v Kloubech i Svalech, Namoženiny, Otekliny, Rychle zažene **Severův Olej Sv. Gotharda.** 50ct.

Máte-li hostec, suché lámání, stuhlosť údů, SEVERŮV LÉK proti REVMATISMU Vás vyléčí. $1.00.

MOČ Musí býti čistá a průhledná; není-li, nejste zdrávi. SEVERŮV SILITEL LEDVIN A JATER Vyléčí všechny choroby ledvin, bolesti v zádech, řezavku, obtíže močení. 75ct. a $1.25.

KAŠEL může býti POSLEM SOUCHOTIN nebo jiných těžkých chorob plicních. **Severův Balsám pro Plíce** vyléčí každý kašel, chrapot, zašlemování, krup, bolesti v krku. 25 a 50 ct.

SRDCE podléhá mnohým chorobám, často nebezpečným. SEVERŮV SILITEL SRDCE povzbuzuje svaly srdeční, síli trvale i srdce i nervy, jest nejlepším lékem pro srdeční vady. $1.00

SEVERŮV Lék proti choleře a průjmu vyléčí laksír, letní nemoc dětí i dospělých rychle a trvale. 25 a 50 ct.

Jsou-li bolesti usazeny v jednom místě, kdekoli, SEVEROVA Hojivá Náplasť čili flastr, jistě je zažene. 25, poštou 27ct.

SEVEROVY Prášky proti Bolestem Hlavy a Neuralgii zmírní horkosť, odstraní bolesti hlavy v každém případě. 25ct, poštou 27ct.

SÍLA těla závisí na dobrém zažívání. **SEVEROVA žaludeční hořká** podporuje trávení, udržuje zdraví, zahání malarii, síli tělo. 50 ct. a $1.00.

Na skladě ve všech lékárnách a obchodech s léky. Zvláštní léky za $3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA

CEDAR RAPIDS, IOWA.

Rolníci! Svůj k svému! Odebírejte a přičiňte se o rozšíření Vašeho časopisu, Hospodáře.

Burlington Route

PŘÍMO DO SAN FRANCISKA.

Žádné přesedání, žádné zdržování a nemůžete zmeškat spojení, pojedete-li po Burlington dráze do Californie.

Veskrzné spací vozy do San Franciska vyjíždí každodenně z Omahy ve 4.25 odpol. Vozy jídelní jsou připojeny. Nejkrásnější scenerie na světě.

Lístky a místa spací k dostání:

TICKET OFFICE: 1502 Farnam Street. TELEFON 250.

BURLINGTON STATION. 10th and Mason Streets. TELEFON 310.